

Rigsdagstidende.

1858. **Forhandlingerne paa Folkethinget. № 219.**

Tiende Session.

52de Møde.

Fredagen den 10de Decbr. Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Justitsministeren: Jeg kan aldeles ikke forandre min Anskuelse om det Feilagtige i at følge Udvalgets Indstilling, hvorefter Ordet „Amtets“ skal forandres til „Communalbestyrelse.“ Den ærede sidste Taler meente vel, at Amtmanden ikke havde den Sagskundskab, som Communalbestyrelsen havde, men efter min Anskuelse er der paa det Stadium, hvor Amtmanden skal afgjøre Sagen, ikke saa meget Spørgsmaal om den locale Sagskundskab — den faaer han igjennem Bygningscommissionens Indstilling, som maa kunne oplyse ham om, hvorledes de locale Forhold ere, og han vil derved kunne faae al den Oplysning om de faktiske Forhold, som kan behøves i de Tilfælde, hvorom det her er Spørgsmaal. Han har altsaa blot, hvor det er stridende Meninger tilstede, at afgjøre, hvilken af disse Meninger der fortjener Fortrinet, og hvor Meningerne ikke ere forskjellige, at paasee, at Bygningscommissionen ved de Fritagelser fra Loven, som gives, ikke er gaaet videre, end det almene Vel tilstøder. Jeg troer derfor, at der ikke vil savnes den fornødne Sagskundskab hos Amtmanden; men hvad der er det Væsentlige, det er, at Amtmanden i disse Sager staaer mere uoplyst end Communalbestyrelsen. Den ene Deel af Communalbestyrelsen, den magistrale Deel nemlig, bestaaer jo af de selysamme Medlemmer, som tillige ere Medlemmer af Bygningscommissionen; hvortilmod det er ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at

der vil være flere Medlemmer i den anden Deel af Communalbestyrelsen, nemlig Borgerrepræsentationen, som ikke ere Medlemmer af Bygningscommissionen; men den ærede Ordfører har allerede bemærket, at Grunden, hvorfør Udvalget havde foreslaaet at lade Communalbestyrelsen afgjøre disse Sager fremfor Amtet, er, at der i Communalbestyrelsen var den fornødne locale Sagskundskab tilstede; men den locale Sagskundskab vil jo slet ikke komme til at savnes, det er der jo slet ikke Spørgsmaal om; Bygningscommissionen har jo fuldt saamegen Kundskab i disse Sager som Communalbestyrelsen; Bygningscommissionen har i Reglen taget den paagældende Bygning i Diesyn, medens dette derimod i Almindelighed ikke vil være Tilfældet med de Medlemmer af Communalbestyrelsen, som ikke have Sæde i Bygningscommissionen — ligesom Bygningscommissionen i det Hele taget har en større Indstigt og et større Kendskab til de her omhandlede locale Forhold end Communalbestyrelsen. Vil man derfor endelig ikke have Amtets Afgjørelse, ja, saa lad det blive ved Bygningscommissionen; men Communalbestyrelsen har slet Intet med denne Sag at gjøre. — Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgtreds (Kraiberg) meente vel, at det var et Strid fremad til at vinde en større Communalfrihed, men det forekommer mig ikke, at det forholder sig saaledes; enten det bliver ved Bygningscommissionen alene, eller det tillige forelægges Communalbestyrelsen, derved vindes ikke en større Communalfrihed. Det skulde da være, at Amtets Approbatton skulde falde bort, saa kunde jeg erkjende, at den locale Autoritet fik Afgjørelsen i sin Haand. Jeg er imidlertid ikke meget for, at Amtets